

Световен доклад за бедствията 2012 г.

Фокус: принудителната миграция и разселване

- Световният доклад за бедствията 2012 г. предоставя практическа подкрепа за постоянния призив на Червения кръст и Червения полумесец към правителствата да направят нужното мигрантите, независимо от техния правен статут, да имат достъп до необходимата им подкрепа и винаги да са третираны с уважение и достойнство. През ноември 2011 г., 164 правителства се съгласиха с този принцип на 31та Конференция на Движението на Червения кръст и Червения полумесец.
- Над 70 млн. души са мигранти по принуда – повече от един на всеки сто граждани на света – разселени поради конфликт, резки политически промени, насилие и бедствия, но също така и от други фактори, като промени на климата и влошаване на околната среда, дори и от проекти за развитие.
- Броят на принудително разселените мигранти нараства, тъй като факторите, водещи до това, стават все по-сложни. В Доклада се казва, че много държави са решили, че нещастieto на социално изключените принудителни мигранти е злочастна цена, която си заслужава да бъде платена, за да не им се налага да се изправят пред трудните политически въпроси.
- Според доклада, повече от 20 милиона души, принудени да емигрират, са хванати в "състояние на дълготрайно разселване" - живеят в лагери или в непланирани и неформални части на градовете, обикновено без право да работят и лишени дори от основни социални услуги.
- Решения на проблема с дълготрайното разселване съществуват, но първата стъпка е да се премахнат конвенционалните подходи, които не работят. Както казва Докладът: "няма недостиг на иновативни подходи, които могат да помогнат да се намали травмата от дълготрайното изгнание [...] Трудността не е в новите идеи, а в това как да избегнем старите."
- Правителствата би трябвало да приемат нови планове и политики, които да признават правата на мигрантите, като им помагат да станат продуктивни членове на общностите. Тези подходи могат да включват по-гъвкави форми на гражданство, гарантиращи нужната им подкрепа за намиране на работа, включване в техните нови общности, по-свободен подход към трансграничната мобилност и по-добра закрила.

- Хуманитарните участници трябва да избягват невярното и вредно възприятие на разселените лица като пасивни и зависими от хуманитарна помощ. Парични безвъзмездни средства, ефективно подпомагане за осигуряване на поминък и схеми за обучение дават възможност на разселените лица да са активни и да се види техният принос пряко за местната икономика. През 2010 г. повече от 8 милиарда щатски долара международна хуманитарна помощ са били изразходвани в подкрепа на бежанците и вътрешно разселените лица. Често, обаче тази подкрепа може да доведе до удължаване или дори създаване на уязвимост. Правителствата и хуманитарните организации трябва да се съсредоточат повече върху предоставяне на икономическа помощ, включително парични дарения, предназначена да помогне на хората да станат уважавани членове на общностите.

Алтернативни и допълнителни послания

1. Данни за бедствията от 2011 г.: по-малко, но по-скъпи

- През 2011 г. бяха регистрирани 336 така наречени „природни“ бедствия и 234 технологични. Това е най-ниският брой „природни“ бедствия и вторият най-нисък брой технологични бедствия за десетилетието.
- През 2011 г. "природни" бедствия отнеха живота на 31 105 души - четвъртата най-ниска стойност от миналото десетилетие. Най-смъртоносно бедствие беше земетресението и цунами в Япония, при което загинаха 19 846 души. Второто най-смъртоносно бедствие бе тропическата буря Уаши, която удари Филипините през декември и уби 1 439 души.
- 2011 г. е най-скъпата година от миналото десетилетие по разходи, причинени от бедствия. Като цяло така наречените "природни" бедствия причиниха щети за 365,5 милиарда щатски долара. Земетресението и цунами в Япония е най-скъпото бедствие, струващо 210 милиарда щатски долара и представляващо повече от половината от всички отчетени щети. Тайландските наводнения струваха 40 милиарда щатски долара, а двете земетресения в Нова Зеландия струваха съответно 15 млрд. и 3 млрд. щатски долара.

2. Развитие и разселване

- Новият доклад на Червения кръст и Червения полумесец алармира за „милионите“, разселени от развитието. Бедствията и конфликтите продължават да принуждават към миграция. През 2011 г. около 43 млн. души напускат домовете си поради конфликт, докато 15 млн. са разселени вследствие на бедствия. Поне 15 млн. души са разселени всяка година поради развитието.

- **15 милиона изселени поради развитието е най-вероятно занижена цифра.** *Реалната цифра се предполага, че е много по-висока, тъй като правителствата обикновено избягват да събират такива видове данни и твърде малко са наблюденията от донори. Нужна е повече и по-добра информация за мащаба на принудителното разселване, причинено от развитието.*
- **Необходимо е всички заинтересовани страни да продължат да разработват и прилагат закони и политики, защитаващи правата на разселените хора.**
- **Частният сектор също трябва да носи част от отговорността за своето въздействие върху уязвимите общности.** *В Африка, например, масираното заграбване на земя от страна на чуждестранни инвеститори, прокужда общностите от техните домове и ги оставя със слаба подкрепа. Правителствата и компаниите трябва заедно да положат усилия, за да премахнат този вид странично въздействие.*

3. Урбанизация

- **Общностите, принудително разселени от бедствия и конфликти, бягат към градовете, не в лагерите, казва новият Доклад на Червения кръст и Червения полумесец.** *Все повече и повече милионите хора, принудително разселени от бедствия, конфликти, или от непланираните ефекти на развитието, стигат до градовете, а не до лагерите.*
- **Миграцията към градовете не е нова тенденция, но е нарастваща.** *Оценката е, че до 2050 г. 72% от хората ще живеят в градски райони, спрямо днешните 50%. Без подкрепа тези общности често се сблъскват с „вторично бедствие“ – бедствието на живота в непланирани и неформални селища, без нужните социални услуги, най-често построени в райони, уязвими на наводнения и други бедствия.*
- **Хуманитарните организации и правителствата все още се затрудняват да намерят най-добрата форма да подкрепят хората, разселени от природни бедствия или конфликти, които са потърсили убежище в градските центрове.** *Разселените хора в градовете, например, са често изключително уязвими към насилието, включително към насилие, основано на пола, и към престъпността. Има спешна необходимост правителствата и хуманитарните организации да разработят политики, които дават много по-добра защита на тези общности.*

4. Здравеопазване

- **Принудителното разселване създава големи предизвикателства** за общественото здравеопазване, засилвайки съществуващите уязвимости и подкопавайки основните ресурси, необходими за поддържане на добро здраве, като контрол на заболяванията и координацията на превантивните и лечебни здравни грижи. Последниците може да останат в продължение на години в принудително разселените мигрантски общности.
- *Отговорът на разнообразните здравни нужди на принудителните мигранти изисква засилени професионални стандарти, а също така и включване на здравните грижи за бежанците в националните оценки на здравния риск и стратегия от правителствата, приели значителен брой бежанци и мигранти.*
- **Относителното пренебрегване на репродуктивното, майчиното и детското здраве изисква от хуманитарните организации да превърнат тези въпроси в стратегически и оперативен приоритет.** *Все повече се осъзнава значението на психичното здраве в живота на разселените общности и необходимост от психосоциална подкрепа. Един от моделите за психично здраве, прилагани при комплексни бедствия, налага сериозни изисквания за интегриране на дейностите на здравните служби, хуманитарните работници и местните лекари.*
- **Всеки има право до основни здравни грижи.** *Когато хората са принудени да мигрират, достъпът им до здравни услуги е прекъснат. В много страни, дори хора, които търсят убежище, нямат достъп до здравни грижи – обикновено поради политически, а не толкова практически причини. Навсякъде по света, от Швеция до Йордания и Кения, Червеният кръст и Червеният полумесец се стреми да осигури на тези хора здравните грижи, от които се нуждаят и очакват.*